

**ДИЕГО ХЕСУС ХИМЕНЕС
КАЛДЕРОН ДЕ ЛА БАРКА, 41**

Превод от испански: Рада Панчовска, —

chitanka.info

Занаятчиите, над далнината на следобеда,
съграждаха

един хоризонт от звуци.

Бенгалските огньове на студа

запалваха нощта сред зеленчуците

от близките градини като далечен град.

Обиколена от храмове и школки градини, разрухата
изживявах на фамилната къща

в Куенка, където някой магазин за мляно печено кафе
обагреше със своя мирис зимата, както се багри сега
от светлина без корен паметта.

Така си спомням образа

на свети Антоний в полумрака, наскърбения му
поглед

от безсрамни молители; виждам влака през нощта,
пресичащ тунела,

образуван от столовете в чакалнята; войниците,
паднали в играта

на кегли, дървесинната

им смърт; като цветя, израснали

по ръба на пропаст, онова поле с дантели, на което
лелите ми

вдигаха семеен олтар върху скрина: разпнат
Христос, света Рита

от Касия, светиите

Себастиан и Исидоро — епископ на Севиля, —
образи

като барокови ключове, които запалваха

топлината на процеждащото се в спалнята лято.

Бе свещен за мене

кът. Спомням си

отворените чекмеджета на скрина, тяхната
разхвърляна

самота, моето детство, преброждащо

в уплах тъмите им. Беше ми забранено, впрочем,

според майка ми, там имало отровни лекарства;
но напразно търсех парфюма на ледните им цветя;
всеки предмет добавяше
още щастие за очите ми.

Заобикалян от старинна тишина,
тишина, търсеца сама себе си, отварях
молитвениците, за да видя
щампите им, празната болка, която
оставя смъртта на непознатите в споменниците;
жестокостта на мрачен рай, като че някой от дома
е бил намерил
единственото си спасение в смъртта.

Имаше гнезда с карфици и ленти,
изрезки от вестници
от Париж и Генуа; ръкописни проповеди
плашещи ни с края на света; броеница от листца на
роза,
угарки от свещи и фенер сред обелки
като мъничка гробница от стъкло; спомени от
шествия
и модни списания. От вътрешността на
чекмеджетата излизаше
овлажнял с годините въздух, лъхване
на затворен параклис; дантели от тъмите —
воалетките, шарфовете.

В дъното им са все още дрехите
от нечие първо причастие
като отмалели ангели; стари молитвеници
и престара Библия като теология,
чиито богове ще са избягали от нейните страници.
Бял ужас

предизвикваше у мене
една малка урна, сякаш ако ѝ повдигна капака
би ме намерило втръпчено в мене прозрачно лице.
Пазеше вътре
кичур коси като скръбен мъх.

И имаше метални кутии

от мармалад от дюли с френски пейзажи,
напълнени с пръстени и огърлици, ципове и
закопчалки,
които ми приличаха на гнезда
на малки влечуги и които, сега, обитават паметта
със свещените си форми.

Кутиите от обувки
съдържаха картички и щампи на мъченици, сгъваем
нож, обвит

в копринена хартия
като скрито престъпление; семейни снимки
на улица „Лаурия“ или в резервата „Приего“. Очите
на починалите

вече чичовци
сякаш ме мислеха от портретите.

Няколко дена преди
да дойде лятото, една от кутиите в скрина
царуваше над всички. В нея се изоставяха
старите дрехи, в които виждах най-красивите
предрешвания.

Плуваха в пяната на големите пешкири,
сякаш се отнасяше за изчезналите тела на
детството,

банските на братовчедките ми. Летните дрехи
оставяха в спалнята дъбова сянка и блестяха
реките и птиците,

и, през алеите, бягаха от раклите си песнопенията
от близките манастири.

Доближавах до лицето си
нежно блузите им и запалвах часовете на сиестата
черните маски

на сутиените, чорапите, разстилаци в пламъци
удължените си сенки. Допирът им галеше
повърхността на звука на плътта им о моето тяло.

Като това на пепелта

бе стерилен ликът им; и оставаше в мене, прикрито,
усещането да съм изтезал

добродетелния им живот.

Чувах, тогава, тишината на дома;
тишината на обезлистяващ се бряст.

Сякаш несъществуващото вече
е все още пленено
в пустинния образ на нещата, които гледаш, и са
убити на трона си принцове названията, които
произнасяш,
прекосяваш открехнатата
светлина на времето: далечен шум на заснежени
звуци,
беззащитната белота,
която смъртта завладява.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.